

Szeretet

2024

MÁRCIUS

3. szám

HÚSVÉT

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXV. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

TARTALOM

- Egy kiáltó hang Közép-Európából
- Bemerkések a kolozsvári kerületben és Szalárdon
- Nőszövetségi hírek
- Missziói konferencia volt Lónán
- Könyvismertetések

Napnyugat irányába haladtak, és bár esteledett, a sugarak még annyira tűztek, hogy nem ismerték meg a feltámadott és velük együtt járó Úr Jézust. William Barclay, a híres skót bibliaudós ilyképpen hangsúlyozta a helyzet tanulságát: „A keresztyén olyan valaki, aki inkább a napkelte felé tart, mintsem napnyugatnak. A hívő ember ma is előre megy, nem az aláhulló éjszakába, hanem egy hajnal felé, amely virrad.”

A feltámadás reménységéből merített bátorság

Krisztusba vetett hitünk bátor megvallása és a próbák elviseléséhez szükséges erő elnyerése érdekében nagyon hasznos szem előtt tartani a feltámadás igazságát és annak különféle aspektusait. Ennek érdekében Krisztus megjelenésekor bekövetkező feltámadás aspektusait szeretném taglalni, figyelembe véve a feltámadást megelőző, a feltámadás közbeni és a feltámadást követő alapigazságokat.

Milyen események alapján hiszünk a feltámadásban?

A válasz egyértelmű: Jézus feltámadásának alapján! Mivel ő nem csak meghalt, hanem fel is támadt, ezért biztos hitalapunk van a saját feltámadásunkra nézve is. Mi „hiszünk, hogy Jézus meghalt” – mondja Pál apostol. Ő megkóstolta érettünk a halált. De az ő halála más okok miatt következett be, mint az embereké. Jézus halála mások miatt történt, mások helyett, és mások érdekében. Miattuk történt, mert Krisztus az ő bűnük miatt halt meg, nem a saját bűne miatt. Helyettük halt meg, mert Jézus őket helyettesítve vállalta a szenvedést a kereszten. Ugyanakkor érettük, az ő érdekükben történt, hogy így részesülhessenek Krisztus halálának gyümölcsében, az örök életben.

Korunk véleményével ellentétben, miszerint mindegy, hogy miben hisz az ember, hiszen nem a hit tartalma a fontos, hanem az őszinteség, Pál apostol először a hit tartalmára fekteti a hangsúlyt, és csak azután annak hasznára. Ezt írja: „Mert ha hiszünk, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen...” >>>

>>> Tehát a hit tartalma – Jézus halálának és feltámadásának a ténye – a kiindulópont, ez az alap. Mert a hit – bármennyire is erős és őszinte – csak annyira biztos, amennyire annak tárgya az. Ha a hit tárgya hamis, akkor a hit sem ér semmit, bármennyire is hisz benne az ember. Más szóval, ha Jézus nem támadt volna fel a halálból, mi sem támadnánk fel, akármilyen erősen is hinnénk benne. Ámde Jézus meghalt a bűneinkért, sőt fel is támadott megigazulásunkért, minek következtében teljesen megalapozott a hitünk! Ha azonosultunk vele az ő halálában, akkor a feltámadásában is azonosulni fogunk: a kettő elválaszthatatlan (Róm 6:5).

Milyen események kapcsán következnek be a feltámadás?

Pál apostol szerint az Úr személyes visszajövele – az égből való leszállása – fogja megelőzni és előidézni a Krisztusban meghaltak feltámadását.

Az Úr eljövetelekor majd megszólalnak a trombiták és a harsonák: „Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből” (16). Az elragadtatás tehát nem csendben és titokban fog történni, hanem riadó kíséretében. Jézus láthatóan, hallhatóan, testben és dicsőségben, valamint angyalok kíséretében fog visszatérni. Az Úr második eljövele lesz a következő legnagyobb világesemény. Addig lehetnek éhségek, döghalálók, háborúk, földrengések, üldözések, nyomorúságok, de ez még nem a vég. A sorsdöntő esemény Krisztus visszajövele lesz. Még a halottak feltámadása is az ő eljövetelekor fog megtörténni.

Erre gondolva mi, hívők, vigasztalást meríthetünk még a gyász közepette is, mert a Krisztusban elhunyt szeretteink nem szalasztottak el semmit. Mielőtt mások átváltoznának, az Úr eljövetelekor ők fognak kapni először feltámadott testet. Csak azután következik be az akkor még élő keresztyének átváltozása. Ezt a sorrendet azért hangsúlyozza az apostol, mert ezáltal igyekszik vigasztalást nyújtani a gyászoló és szomorkodó thesszalonikai hívőknek.

Milyen események követik a hívők feltámadását?

Miután a Krisztusban elhunytak feltámadnak és a Krisztusban hívők átváltoznak (1Kor 15:51-52), a két csoport egyesül, és elragadtatik az Úr fogadására. Az elragadtatás valószínűleg az angyalok fogják véghez vinni, akik összegyűjtenek bennünket, választottakat a föld minden széléről, és az Úr elé visznek (Mt 24:31). Az Ige szerint tehát nem az Úr fog elének jönni a mennyből, hogy a mennybe vigyen, hanem mi fogunk az Úr elébe ragadtatni a földről, aki száll le a mennyből. Más szóval, az ige azt sugallja, hogy miközben az Úr jön vissza a mennyből a földre (valószínűleg uralkodni, vagy elhozni a világ végét és ítéletet tartani), mi az ő fogadására eléje ragadtatunk. Ez összhangban van a korabeli szokásokkal: amikor egy király meglátogatott egy települést, a város vezetői kimentek elé, és őt fogadva

megfordultak, azután vele együtt visszatértek a városba (vö. Mt 25:6; Jn 12:12-13; ApCsel 28:15).

Akárhogy is lesz, mindezek után Pál apostol már csak egy igazságot lát még fontosnak hangsúlyozni: „mindenkor az Úrral leszünk” (17). Függetlenül attól, hogy milyen véleményeink vannak az elragadtatásról és a végső dolgokról, a lényeg az, hogy „mindenkor az Úrral leszünk!” Ez a „mindenkor” számunkra testben való találkozást, örök együttléteket, és vég nélküli örömet fog jelenteni. Miért? Azért, mert Jézus jön vissza, mert lesz feltámadás és átváltozás – e reménység fényében bátran nézhetünk elébe a jövőnek!

Áldott feltámadási ünnepet kívánok a Szeretet minden kedves olvasójának!

Dr. Borzási Pál lp., a Szövetség elnöke

Húsvéti célgyűjtés a szövetségi épület tetőzetének felújítására

Szeretettel értesítjük a Szövetséghez tartozó gyülekezeteket, testvéreket, hogy a húsvét alkalmával tartandó országos gyűjtést intézményünk Nagyváradon található épülete tetőszerkezetének felújítása érdekében fogjuk megtartani. Az évek során sajnos olyannyira elavult és tönkrement az épület tetőszerkezete, hogy több helyen is beázik, ezért minden esőzésnél vedrekbe fogjuk fel a vizet, hogy a különböző helyiségekben ne keletkezzen kár. A kisebb javítások, amivel többször is próbálkoztunk, már nem jelentenek megoldást, elengedhetlenül szükséges a tető teljes lécezetét és cserepeit lecserélni.

Az építkezési anyagok ára, az építőiparban megemelkedett munkabérek valamint a Szövetség korlátozott anyagi lehetőségei miatt önerőből ezt a munkát nem tudjuk elvégezni. Ezért **szeretettel kérjük a gyülekezeteket, a testvéreket, hogy lehetőségük szerint támogassák e célkitűzést!** Imádságunk, hogy ahhoz hasonlóan, amikor Izrael népe a templom építésére önkéntesen, tiszta szívvel és örömmel adakozott (1Krón 29:9), mi is tapasztaljuk meg a testvéri összefogás áldását és jutalmát!

Az önkéntes adományokat a Szövetség bankszámlájára vagy irodájába kérjük eljuttatni!

Szabó László főtitkárhelyettes

Egy kiáltó hang Közép-Európából (II., folytatás az előző számból)

„...Kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!” (Mk 1:3)

(...) Egy európai tolakodó álláspont:

Micsoda szeretetlenség és kirekesztés a homoszexuálisok, leszbikusok, transzneműek bűnösnek állítása! Rájuk is tekintettel kell lennünk! Nekünk kell bemutatnunk Isten irántuk is érzett szeretetét, és érzékeltetni kell velük, hogy elfogadjuk őket. Csak így tarthatjuk velük a kapcsolatot, és szolgálhatunk feléjük. El és be kell fogadnunk őket, és majd Isten tudja megváltoztatni őket.

Egy közép-európai hang: Mi a transz- és LMBTQ-közösség, illetve szimpatizánsaik felé Krisztus szeretetével fordulunk. Nekik is az evangéliumot, az életváltoztató Krisztust hirdetjük. Arra biztatjuk és készítjük fel szolgálattevőinket és a gyülekezeteket, hogy evangelizálni és szolgálni tudjanak ezek felé az emberek felé is. UGYANAKKOR nem kívánjuk őket bevonni (és más nem hívót sem) a teológiánk és misszióink alakításába. Ez a mi feladatunk. Nem az emberek bűne, jelleme vagy jellemtelensége formálja a teológiánkat, hanem az Istennel való kapcsolatunk és az őt való keresésünk.

Éppen ezért nem különösebben érdekel bennünket, hogy milyen teológiai álláspontot vagy annak változását várnának el tőlünk a világban, a különféle áramlatokban. Mindig volt ilyen elvárás, és lesz is. Nem ehhez, nem az emberek elvárásához igazodunk. Ezt jelenti az Isten iránti mélységes szeretetünk és tiszteletünk. Ugyanakkor ezáltal leszünk képesek a minden embert és minden bűn által megrontott helyzetet megváltoztatni tudó Krisztust képviselni.

Így lehetséges, hogy az Isten valósága látható és tapasztalható legyen a földön, a legabnormálisabb körülmények között is!

Egy európai tolakodó álláspont:

A gyermekeknek joguk van a biztonságos és teljes élethez, valamint a szabadsághoz. Éppen ezért a gyermekeknek bizonyos életkor felett (néhány országban ez 10–12 év, néhányban kevesebb vagy több) joguk van az életük fölől dönteni és – akár szüleik tudta nélkül is – nemváltásukat kezdeményezni. A gyermekek joga e tekintetben magasabb jog, mint a szülői jog és felelősség.

Egy közép-európai hang: A Biblia a családot, benne a szülők és gyermekek világos kapcsolatrendszerét támogatja. Ezek alapján elsődlegesen a szülők felelőssége a gyermekvállalás, a nevelés és az életre való felkészítés. A kialakulóban, fejlődésben lévő gyermekek feletti döntéseket a szülőkre bízta az Isten azzal, hogy felelőssé teszi őket. Óvja őket a szülői túlkapástól, a szeretetlen uralkodástól és a deformáló indulatosságtól. Minden emberi tökéletlenségünk ellenére (Isten ezt már sok ezer éve ismeri) az Alkotó nem adott más kereteket a következő generáció fogadására és felne-

velésére, mint a család. Ezt a keretet csak megerősítheti a gyülekezet, a különféle tanítványi kapcsolatrendszer vagy a külső társadalom eszközrendszere.

Éppen ezért a Biblia alapján elutasítjuk a gyermekek genderideologizálását, a gyermekek transznemű döntéshozatalának lehetőségét. Tanítjuk, bátorítjuk és támogatjuk a szülőket életfeladatuk felelős megélésében és a hibáik, mulasztásaik minél hamarabbi felismerésében. Nem elbizonytalanítani, hanem erősíteni szeretnénk őket a szerepükben! Mindez természetesen azt is jelenti, hogy a keresztény/baptista szülőket arra is biztatjuk, hogy gyermekeiknek – az ő szabadságuk megadása mellett – adják tovább hitpéldájukat, tanítsák a bibliai igazságokat, és neveljék őket Isten félelmében.

DE mindezeknek az álláspontoknak a megfogalmazása és a felvetésekre adott válaszok önmagukban nem elégségesek. Mi nem arra hívtunk, hogy vitatkozzunk vagy pusztán nyilatkozzunk ezekről vagy más aktuális kérdésekről. Mi, keresztények az ördög csapdájába lépünk bele, amikor a szóharc és az álláspontok vitájává silányítjuk a magunk küldetését. A körülöttünk élő világ pedig nem tud mit kezdeni egy önmagában meghasonlott és szétszakadozó kereszténységgel. Érdemes megfontolni az Ige üzenetét:

„De az Úr szolgálja ne viszálykodjék, hanem legyen barátságos mindenkihez, tanításra alkalmas és türelmes, aki szelídséggel neveli az ellenszegülőket, hátha az Isten megadja nekik egyszer, hogy megtérve megismerjék az igazságot, és felocsúdjanak az ördög csapdájából, aki foglyul ejtette őket, hogy akarátát teljesítsék.” (2Tím 2:24–26)

Mi tehát a feladatunk mindezek alapján?

IV. Tudatosan és elkötelezetten megmaradni a misszió és az egészséges építkezés fókuszánál!

Szólnom kell, sőt, kiáltani a misszió és az egészséges építkezés fókuszánál! Nem kerülhet a progresszivitásra, a társadalmi jelenlétre, világunk megóvására, de az értékek harcos megóvására sem a fókusz! Az alapigazságok pilléreinek a megfogalmazására, kimondására azért van szükség, hogy biztosítsuk a teret a küldetésünkéből fakadó élethez: a misszióhoz és az egészséges építkezéshez. Mit értek ezek alatt?

1. A **misszió** tudatos és elkötelezett fókusz: Az evangélium átadását Jézus Krisztus élete, missziói parancsa, a tanítványok és az ősgyülekezet gyakorlata tárja elénk. Nem kevésbé zavaros körülmények között (lásd az apostolok korának lelki-erkölcsi-társadalmi-politikai helyzete) eredményesen és kezdeményezően adták tovább a Jó Hírt.

Miközben reagáltak a felmerülő külső-belső kísértésekre és kérdésekre, folyamatosan a misszió, az evangelizáció, az újabb és újabb emberek megmentésének fókuszával éltek, és erre bátorítottak mindenkit. Pál apostol élete végén is erre buzdítja Timóteust (mindannyiunkat) a 2Tim 4:2–5 szakaszában:

„Hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással. Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert vizket a fülük. Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak. Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat.”

Minden embernek szüksége van Krisztus evangéliumára. Mi, baptisták, missziós nép vagyunk. Ez benne van a DNS-ünkben. Legyünk továbbra is kezdeményezők, bátrak és elkötelezettek ezen a területen! A gyakorlati misszió erősítése érdekében szükség van jó tanításra, biblikus nevelésre és tanítványi felkészítésre, valamint helyes gyülekezeti értékrendre. Ugyanakkor a jánosi, ézsaiási mondatokon keresztül Isten arra figyelmeztet, hogy a missziói erőnek, hatásnak és eredménynek előfeltételei vannak. Missziói munkánk során Krisztus dolgozik rajtunk keresztül, ezért elsősorban Krisztus akadálytalan jelenlétére, meggyőző erejére van szükség az életünkben. Éppen ezért van jelentősége annak, hogy hogyan élünk, miképpen gondolkozunk és mihez-kihez igazodunk. Ne féljünk különbözni a körülöttünk lévő világtól! Kérjük, várjuk a Szentlélek vezetését, jelenlétét és erejét szolgálatunkhoz, de engedjünk is neki életünket változtató, megújító és megszentelő munkájában! Maradjunk érzékenyek a külső hatásokkal, a társadalmi befolyással kapcsolatban, hogy azt, ami a fejlődést és missziót szolgálja, be tudjuk fogadni, de azt, ami idegen Krisztustól, vissza tudjuk utasítani!

2. Az **egészséges építkezés** tudatos és elkötelezett fókusz: Egészséges építkezésre van szükség (az igazság pillérei által létrehozott terekben) az egészséges személyiség,

az egészséges házasság és család, valamint az egészséges gyülekezet területein.

Egészséges személyiség, azaz egészséges fiú és lány, férfi és nő, apa és anya területén. Isten szerinti jellemfejlődésre és -fejlesztésre, segítségre, tanításra, támogatásra van a következő generációknak szükségük! Jó példákra, melyek sokfélék lehetnek, de a teremtettségéből és a megváltottságból fakadó értékrendjükben azonosak. Befogadó és őszinte kapcsolatokra, melyekben megoldásig feloldódhatnak a világ összezavaró hatásai, a növekedés útkeresési zavarai. Mindezeket keresztül olyan személyiségeket segíteni kibontakozni, akiknek identitása, életfelfogása, küldetése és mindennapi élete harmóniában van a teremtettségükkel, talentumaikkal és az elhívásukkal.

Egészséges házasság és család építésére van szükség, ahol a biblikus értékek láthatóvá válnak. Ahol identitásukban erős keresztény férfi és nő, apa és anya közösen egyeztetve osztják meg életfeladataikat, és biztonságos közeget teremtenek a következő generációk számára. Mindehhez házassági felkészítésre, házasságépítésre, házassággonddozásra, családi programokra, házasság- és családfókuszú missziós szolgálatokra, krízisszolgálatokra, és az ezeken a területeken összetört életek gyógyítására, felemelésére van szükség. Világos értékrenddel, tudatos építkezéssel, az újabb és újabb kérdésekre bibliai és gyakorlati válaszokkal kell helytállnunk, mert ez a feladatunk!

Egészséges gyülekezetek és egyházi közösségek építésére van szükség! A gyülekezetnek, mint egy „fészeknek” kell funkcionálnia, amely biztonságot jelent az ördög és a világ támadásaival, kísértéseivel szemben, és a bibliai értékek állandóságát képviseli a változó korokban. Fészekre van szükség, ahol az újabb és újabb testi és lelki generációk biztonságban felnőhetnek, kipróbálhatják magukat, és ahol azzá formálódhatnak, akik Isten akarja tenni őket. Az egészséges gyülekezetben harmóniában tud lenni a teremtettségéből fakadó szerepünk sokféle elhívásunkkal és talentumainkkal. Az egészséges gyülekezet az ÉLET tere, ahol Krisztus munkálkodik, és újjászületések, új elhívások, megszülető szolgálatok öltenek testet. Az egészséges egyházi közösségben nem csupán önálló, polarizálódó gyülekezetek vannak, hanem jelen van a széles testvéri összefogás, együttes érzékenység és felelősség a misszió, a közös jövő építése érdekében.

Befejezés: Azért szóltam, „kiáltottam”, mert a közösségünk jelenében és jövőjében, a biblikus értékek pillérei által meghatározott terekben folyó missziói és építkezési munkát szeretném erősíteni, erre a figyelmet felhívni. Azért imádkozom, hogy bármilyenné lesz is a világ, gyermekeink és unokáink ezt vihessék tovább. Szilárd jellemmel, tiszta identitással, erős családokat építve Jézus Krisztus missziójának eredményes folytatói lehessenek!

Papp János, elnök, Magyarországi Baptista Egyház

Alámerítés Kolozsváron. Örömmünnepre gyűlt össze a kolozsvári gyülekezet testvérisége 2023. október 1-én, hogy tanúja lehessen Mártonfi Rákhel-Dennisza bemerítkezésének. Az alkalmon Pardi Félix, ké-

meri lelkipásztor hirdetett igét a Mt 3:13-17 alapján, kihangsúlyozva Jézus szolgálatának e fontos mozzanatát, amikor Keresztelő Jánoshoz jön, hogy általa a Jordán vízében bemerítkezzen. Ezzel nemcsak egy Istentől jövő igazságot teljesített be, hanem példát is adott a minden kori keresztyéneknek, tanítványoknak, akik az ő követésében elindulnak. A bemerítést Oláh Lajos, ügyintéző lelkipásztor végezte. Isten áldja meg és tartsa meg az új tagot tanítványaként mindvégig! (Oláh Lajos lp.)

Bemerítés Bánffyhunyadi. A tavaly, 2023. július 9-én bemerítési ünnepélyünk volt a bánffyhunyadi gyülekezetben. Gálfi Lidia testvérnőnk döntötte el, hogy a bemerítkezésben összeköti az életét Jézussal, akit megvallott személyes élete Urának és Megváltójának. Az alkalomra Oláh Lajos kiskapusi lelkipásztor testvérünket hívtuk el, hogy az igével szolgáljon. Az Ef 1:1-14 igeszakaszt választotta igehirdetése alapjául. Rámutatott arra, hogy a Jézus Krisztussal való egybeszerkesztésünk háttérében Isten kiválasztása áll. Ő kiválaszt, s amikor erre mi pozitívan válaszolunk, akkor mi is Istent választjuk. Ennek a kiválasztásnak a célja az, hogy Isten a maga gyermekévé fogadjon, s így az ember Isten csa-

ládába kerüljön. Ez kegyelemből van, és Isten viszi véghez úgy, hogy a megváltás, bűneink bocsánata Jézus vére által történik meg. Rámutatott arra is, hogy ez az egybeszerkesztés, melyben Jézussal közösségbe kerülünk, nem csak Vele szerkeszt egybe, hanem a gyülekezettel is. Ezt a teljes munkát a Szentlélek végzi el az üdvösség evangéliuma által, aki miután elkezd bennünk az üdvösség munkáját, meg is tart a hitben. A bemerítést Ferenczi Lajos, a körzet lelkipásztora végezte. „... az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja.” (1Kor 3:7) Ezért a növekedésért imádkozunk mind testvérnőnk életét, mind a körzet gyülekezeteit illetően. (Ferenczi Lajos lp.)

Alámerítés Kalotaszentkirályon.

„Most annakokáért mit késedelmezel? Kelj fel és keresztkedjél meg, és mosd le a te bűneidet, segítségül híván az Úrnak nevét.” (ApCsel 22:16) Isten nem nyomást akar gyakorolni ránk, amikor a bemerítkezés fontosságáról és halaszthatatlanságáról beszél, hanem szeretve hív – Magához közelebb. Ennek a hívásnak engedelmeskedett Bonczidai Adrián, aki 2024. február 4-én a kalotaszentkirályi baptista

imaházban bemerítkezett. Öröm volt ez a gyülekezet tagjai számára, akik gyerekkorától kezdve imában hordozták Adriánt, és most hálát adhattak Istennek, hogy az elhintett mag kikelt, szárba szökkent és gyümölcsöt hozott. Adrián ugyanis először egy vasárnapi iskolai alkalmon hallotta meg Isten hívását, ami bűnbánatra indította, később egy gyerektáborban szilárdította meg döntését, majd a 2023-as EMABISZ-koncert nyomán született meg benne a vágy, hogy még inkább odaszánja magát Krisztus követésére – a bemerítkezésben is. Az ünnepi alkalmon Ferenczi Lajos, helyi lelkipásztor hirdette Isten igéjét, bátorítva a bemerítkezőt és a gyülekezetet, hogy az a „jó lelkiismeret” (1Pt 3:21), amit bemerítkezéskor „keresünk”, legyen élő a szívünkben: mi Isten gyermekei vagyunk, és Jézus Krisztusban „nincsen immár semmi kárhoztatásuk” (Róm 1:8). Dicsőség Neki! (Péter Abigail)

Bemerítés Szalárdon. „Úr Jézus, Megváltóm, nincs senki olyan, mint te. Minden napon magasztalom a te szereteted nagy voltát.” 2023. december 10-én ezzel az énekkel hangolódunk, és dicsőítettük az Urat a különleges napért. Majd imádkozással folytattuk, amiben arra voltunk buzdítva, hogy üressük meg a szívünket az Úr előtt. Később Veress Efraim lelkipásztor testvér mondott néhány szót a fehér ruhásokról, és hálát adott az imameghallgatásért, hisz a legkisebb leánya is a fehér ruhások között állhatott három további nőtestvérral együtt, akik a körzetből, Szentjobbról érkeztek. Itt ima és böjt hatására történt meg a változás. Efraim testvér szavával élve ez az ünnep egy menyegző is, ami örök elköteleződés Jézus Krisztus mellett. Így most az Ő menyasszonyait láthatjuk fehér ruhában, ahogy mi is, mint gyülekezet, a megváltottak közössége vagyunk, akik várják vissza Jézust. A 16. Zsoltárral zárta szavait, és adta át szolgatársának Mike Sámuel lelkipásztor testvérnek a szót, aki a Mt 8. fejezetéből az 1-4 verset olvasta fel prédikációja alapjaként. „A nagy dolgok nem mindig vasárnap történnek, mert Jézus Krisztus ugyanolyan hatalmas Isten a hétköznapiakban is, Ő szeretne cselekedni a te életedben is. Lelkünk az Édenkert óta vágyik a tiszta életre, így nem csak a ruhánk kell fehér legyen, hanem a mi belsők is. Ahogy a Máté 8-ban olvashatjuk, amilyen tulajdonságai vannak a leprának, ugyanazok jellemzőek a bűnre is. Először látha-

tatlan, később fertőz és gyógyíthatatlan, ahogy a bűn is. De Jézus által van kiút, nem kell együtt élni vele. Isten nem ijed meg a bűneinktől, hisz válasza a bűneinkre Jézus Krisztus.” A prédikáció befejeztével a bemerítkezők vallották meg hitüket, és mondták el személyes bizonyosságtételüket, majd együtt örült a gyülekezet, hogy annyi év után újra megmozdult a víz. *(Elek Krisztina)*

Imanap Szilágysomlyón – 2023

2023. december 4-én az ünnep előtti rohanásban megálltunk elcsendesedni, erőt méríteni, feltöltekezni: női alkalmat szerveztünk a szilágysomlyói imaházban a helyi és a máshonnan meghívott nők örömeire és épülésére. Advent lévén a várakozás témája köré épültek a szolgálatok. Mária várakozásával kapcsolatosan özv. Vékás Erzsébet és Kovács Jutka testvérnők osztottak meg igei gondolatokat. Az alkalom szeretetvendégséggel és személyes beszélgetésekkel zárult. Istené a dicsőség ezért az adventi közösségépítő alkalomért! *(A szilágysomlyói női kör)*

Az adventi vágyakozás és várakozás öröme (JSir 3:25-26)

Az adventi időszakban a belényesi körzetben is vágy ébredt a körzeti testvérnők szívében, hogy egyre jobban megismerjük Isten ajándékát. Ez az ajándék már kétezer éve megérkezett a Földre, de még mindig akadnak olyanok, akik nem bontották ki, félretették, vagy nem voltak hajlandók átvenni, elfogadni. Ezért szerettünk volna segíteni az érdeklődőknek, hogy megismerjék ezt a drága ajándékot, és ezért hívtuk meg Budai Evódia testvérnőt Nagyváradról, aki ebben segített nekünk. Evódia december 5-én a köröstárkányi imaházban a bibliai Anna és Mária története alapján mutatta be Jézust, azt a kincset, aki a miénk lehet, hogy a belé vetett hittel gazdag ajándékhoz jussunk. Őbenne lehet miénk a szeretet, a reményteljes jövő, a béke, az öröm, a biztonság. Azt is hangsúlyozta

előadónk, hogy ezekkel az ajándékokkal csak akkor tudunk élni, ha elfogadjuk Jézus Krisztust, ezt a nagy ajándékot, és engedjük, hogy betöltse az életünket. Csak Ővele változik meg minden az életünkben, ezért jó Reá várakozni. Az egész alkalmat a váradi lelkipásztor-házaspár vezette, szolgálatuk által családi légkör alakult ki, amely a helybeli nőtestvérek vendégszeretetében csúcsosodott ki. Mindenért az Úr neve legyen áldva és dicsőítve! *(Tóth Boros Gyöngyi, Belényes)*

„Építs és plántálj!”

Missziói konferencia volt Magyarlónán

Zimankós reggelre ébredtünk 2024. január 27-én, de annál melegebb szívvel igyekeztünk Magyarlónára, a missziós konferenciára. A házigazdák kedvesen fogadtak, útbaigazítottak, mint akik gyakorlottak az ilyen alkalomak szervezésében.

A helybeli fiatalok vezetésével felcsendülő énekek hangoltak az imádkozásra. Az áhítatot Pap Lénárd helyi lelkipásztor vezette. A Jer 1:4-9 igeszakaszt olvasta, ami alapján imádkozhattunk a szolgálatra és misszióra szóló elhívásunk betöltéséért. Borzási Pál testvér, a Szövetség elnöke köszöntötte a jelenlevőket, majd előadások következtek. Durkó István testvér, a Magyarországi Baptista Egyház missziói igazgatója volt az alkalom meghívottja, aki a fő szolgálatot végezte két részben. Először „A tekintély és az egyház növekedése” címmel tartott előadást. Rávilágított arra, hogy olyan világban élünk, amelyben az ördög minden lehetséges módon megpróbálja rombolni a tekintélyt. Az egyházban jelenlévő tekintélynek négy területe van, amelyekre egyenként oda kell figyelni.

Ezek közül az első az **életszentségből adódó tekintély**. Isten arra hívott el, hogy tiszták és szentek legyünk, Önmagát állítva élénk mérceként. Amikor az életszentség alacsony szintre kerül, akkor a tekintély is apad. Éli és fiai mélypontra jutottak ezen a területen, a nép pedig megütöközött magatartásukon. Egy ilyen korszakban kapcsolódott be Isten szolgálatába a fiatal Sámuel. Egy egész élet szolgálata után, amikor leköszönt, megkérdezte a népet, hogy van-e valakinek panasa ellene a magatartása és személyének hitelessége területén? A nép egyöntetűen bizonyosságot tett, hogy helyesen járt el mindenben (1Sám 12). Az életszentség megléte vagy hiánya egyaránt befolyásolja azt, ahogy Isten tekint ránk, és azt is, ahogy az emberek értékelnek minket. A hitelesség megerősíti a hirdetett igazságokat.

A tekintély másik területe a **szolgálati gyümölcsökből fakadó tekintély**. Az ige beszél arról, hogy az embert a gyümölcsseiről lehet megismerni (Mt 7:16-20). Isten arra hívott minket, hogy munkánkat akarata szerint végezzük, és annak jó gyümölcse legyen. Néha az életünknek és szolgálatunknak azért nincs megfelelő gyümölcse, mert a mai kor elvárásainak megfelelően túl sok mindent teszünk, így szétfolyik az energiánk. A gyümölcsöző szolgálatnak és közösségi életnek vonzereje van.

Tekintélyt jelent az is, amikor **valakit egy tisztség betöltésével bíznak meg** a szolgálat bármely területén. A tisztség tekintélyt ad, nem lehet akárhogy élni vele. Nemkívánatos helyzetet idéz elő az, ha a tisztség tekintélye az előző kettő hiányában létezik, mert üressé válik az adott szolgálat. Nem egy tisztség betöltése kell, hogy legyen a célunk, hanem a hűséges szolgálat, amit Isten „többre bízással” jutalmazhat.

A tekintély területéhez tartozik az is, amikor **az Isten természetfeletti jelenléte és munkája megnyilvánul**. Van olyan helyzetek, amikor az Isten szolgálói is tanácstalannak, nem látják, hogy merre kellene indulni, nem tudják a megoldást, de imádkoznak, és keresik az Urat. Ekkor az Isten cselekszik, és csodálatosan kibontakoztatja az Ő munkáját: ad szabadulást, növekedést. Jó úgy tekinteni Istenre, mint aki a fizikai és szellemi világ felett egyaránt a legnagyobb Úr és a legfőbb tekintély. Kiváltság az Ő szolgálóiként élni, és az Ő munkáját az Ő akarata szerint végezni.

Egy szünet után újabb előadás következett, aminek keretében bemutatásra került a **Magyarországi Baptista Egyház Stratégiai Terve (BEST)** és néhány **gyülekezet-plántálási módszer**. Kérdések feltevésére is volt lehetőség, amit ki is használtak a jelenlevők. A konferenciát megújulásért, ébredésért, a misszió előmeneteléért való imádkozással zártuk.

Hálások vagyunk Istennek ezért az együttlétért, és köszönettel tartozunk Durkó István testvérnek is a szolgálatért. Eltávozás előtt élvezhettük a helybeli gyülekezet vendégszeretetét, amit ezúton is szeretnénk megköszönni, minden más szolgálatukkal együtt. Mindenki leszűrhetette magának a következtetéseket és a tanulságokat. Általánosságban elmondható, hogy missziós látásunkat frissítenünk kell, készségünket meg kell újítanunk; a régebben kialakult területeken hűséggel kell szolgálnunk tovább, de hittel új szolgálatokat is el kell kezdenünk. A missziómunka nem könnyű, ám az Isten országáért dolgozni a legnemesebb és leghasznosabb feladat. Kívánságunk, hogy minden hívő, szolgáló testvér hűséggel, hiteles élettel végezze a rábízott feladatokat, és hasogassa helyesen az Isten beszédét!

Fazakas György lp.,
missziói alelnök

Meghívó munkakongresszusra

Isten segítségével a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége idén is munkakongresszust tart Szilágynagyfaluban, 2024. március 23-án, 10 órai kezdettel, a magyar baptista imaházban.

Szeretettel kérjük a Szövetséghez tartozó gyülekezeteket, hogy a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye alapján képviseltessék magukat: 20-50 tag után 1, 51-100 tag után 2, 101-150 tag után 3, 151-200 tag után 4 képviselővel.

Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő jön számításba. A 20-nál kevesebb taglétszámú gyülekezetek és a leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát! Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztorokon kívül küldhetnek még egy képviselőt. A nyugdíjas lelkipásztorok tiszteletbeli meghívottak a kongresszus közgyűléseire.

A Szövetség Elnöksége által meghatározott napi-rendi pontok megtárgyalása után igehirdetéssel és imádsággal fogjuk befejezni az alkalmat.

Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat, hogy minden ékesen és jó rendben történjen!

Szeretettel az Úr Jézusban: **Rajna Ottó**, főtktár

Női imanapi adományok 2023-ban

Hála van a szívünkben, hogy az elmúlt évben is csatlakozhattunk a világ távolabbi pontjain élő nőtestvéreinkhez és egy akarattal jöhettünk a mi Istenünk elé a Világimanap alkalmával. A Nőszövetség nevében köszönjük az ezen alkalommal befolyt **adományokat** és kívánjuk az Úr áldását minden adakozó szívű testvérnő életére. Beérkezett adományok RON pénznemben: Arad 1450, Aradi Reménység Gyülekezet 100, Avasújváros 160, Belényesi körzet + Remete 3000, Berettyószéplak 240, Bihar + Paptamási 900, Biharpüspöki 550, Csíkszereda 150, Diószeg 250, Egrespatak 500, Erked 350, Érmihályfalva 510, Érszöllős+ Margitta+ Kéc 600, Értarcsa 500, Hadad 400, Hegyközszentimre 550, Homoródszentmárton 200, Ipp 180, Kalotaszéki 1000, Kémer 1000, Kraszna 1700, Lecsmér 300, Lóna 550, Marosvásárhely 250, Nádasd 350, Nagyvárada 420, Perecsen 2100, Sarmaság 450, Sepsiszentgyörgy + Kovászna 1023, Szalárd 1000, Szalonta és körzete 350, Szamosardó 570, Szatmár 1500, Székelykeresztúr 480, Székelyudvarhely 250, Szentjános 1220, Szilágybagos + Somlyó 1020, Szilágynagyfalu 500, Szilágysszentkirály 370, Temesvár 900, Torda 400, Vajdahunyad 455, Varsolc 200, Zilah 1000. (Pap Debora, a Nőszövetség pénztárosa)

A fiatalok helye és szerepe a gyülekezetben (II.)

„Írok nektek, gyermekek, mert megbocsáttattak bűneitek az ő nevéért. Írok nektek, apák, mert ismeritek azt, aki kezdettől fogva van. Írok nektek, ifjak, mert legyőztétek a gonoszt. Írtam nektek, gyermekek, mert ismeritek az Atyát. Írtam nektek, apák, mert ismeritek azt, aki kezdettől fogva van. Írtam nektek, ifjak, mert erősek vagytok, és Isten igéje lakik bennetek, azért legyőztétek a gonoszt.” (1Jn 2:12-14) „Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Péld 22:6)

(...) Jézus mestere volt annak is, hogyan kell az emberekkel való kapcsolódási pontokat megtalálni. A Galileai-tenger partján azt mondta a leendő tanítványainak, Péternek, Andrásnak és társaiknak, hogy „jöjjetek utánam, és én emberhalászká teszlek titeket”. Jézus a halászat mesterségét használta fel arra, hogy elhívja tanítványait, akiket végső soron az Atyával való élő kapcsolódásra nevelt több mint három éven keresztül.

Ez a történet emberi része – ahogy megpróbáljuk magunkat, az üzenetünket hallhatóvá, egyértelművé tenni a fiatalok számára. Ezen felül viszont a legfontosabb az, amit Isten tud cselekedni az életükben, ha megtapasztalják az ige erejét és a Szentlélek csodatevő hatalmát. Talán sokan emlékszünk ilyen isteni érintésekre. Én is emlékszem, amikor 9 évesen Isten megszólított a nagyváradi 2. számú román baptista gyülekezet evangélizációs alkalmán. Miközben tehát szolgálattevőként keressük a kapcsolódási pontokat ezzel a generációval, imádkoznunk kell Istennek ezért az érintésért, mert ő az, aki igazán magához tudja a fiatalokat kapcsolni.

Előttünk van az eset, amikor Pál Tróászbán prédikál, és Eutikhosz elalszik, majd kizuhan az ablakból. Pál életre kelti, és azt olvassuk, hogy a testvérek „egészen megvigasztalódtak”. Arra gondoltam, amikor eszembe jutott ez az ige, hogy a fiatalok „elaltatása” talán nekünk is sikerül olykor. De vajon tudunk-e bizonyosságot tenni arról az Istenről, aki életre kelt? Megtapasztaljuk-e az Isten természetfeletti hatalmát, amely teljesen átformálja az ember életét? Olykor úgy tűnik, hogy szinte bármit teszünk, nincs változás. Sőt, túlzásba is vihetjük az erőlködést, és hiteltelenné válunk előttük. De amikor az Isten hatalma megérinti őket, akkor a szavaink már nem unalmasak számukra. „Azután fölment, megszigte a kenyeret, evett, és sokáig, egészen virradatig beszélgettek, s úgy indult el” – mondja az ige. Tehát nem unták meg az igehirdetést.

A következő fontos lépés, ha létrejött a kapcsolódási pont, az, hogy ezt a kapcsolatot ápoljuk velük; hogy bizalmi kapcsolatot alakítsunk ki a fiatalokkal. Ugyanis a fiatalok elsősorban nem programokhoz kötődnek, hanem emberekhez. Egy híres cégvezető mondta, hogy amikor egy nagyon jó munkaerő elhagyja a céget, tulajdonképpen nem a céget

hagyja el, hanem annak a vezetőjét. És ez bizonyos mértékben ránk is igaz. Amikor a fiataljaink elhagyják a gyülekezetet, akkor bennünket, vezetőket is elhagynak. Felelősség terhel bennünket még akkor is, ha egyszerű hívőkként, vagy lelki vezetőkként őszintén el tudjuk mondani, hogy mi mindent megtettünk, ami rajtunk állt annak érdekében, hogy a gyülekezetben tartsuk őket.

Ugyanakkor ez a bizalmi kapcsolat lehetőség is a fiatalok megnyerésére, ugyanis ők ragaszkodni fognak azokhoz a lelki vezetőkhöz, akik közel engedik őket magukhoz. Látjuk ennek a példáját a zsidó vallási kultúrában, ahol azok a fiúgyermek, akik egy gyermekkori felkészítés után érdeklődést mutattak a vallási tanulmányok iránt, egészen 30 éves korukig egy rabbi mellett nevelkedhettek, ennek a kapcsolatnak minden személyességével. Tanítója és mentora volt a rabbi a fiatalnak úgy, hogy mire elérte a 30 éves kort, maga is készen állt mások mentorálására. Látjuk mi a személyes, bizalmi kapcsolatnak ezt az értékét? Természetesen ebből a bizalmi kapcsolatból nem hiányozhat a szellemi tekintélyelvűség sem. Van tekintély, amelyet nekünk tisztelni kell a gyülekezetben és a társadalomban is. Az igazság azonban az, hogy a fiatalok felé való szolgálatot nem indíthatjuk erről a tekintélybeli síkról. Mondhatjuk azt nekik, hogy „hallgassatok meg engem, mert én vagyok a lelkipásztor!”, de ez nem mindig működik, legalábbis városi közegben egyre inkább nem. Látjuk például, milyen sok konfliktus van az iskolákban azért, mert ez a generáció nem tiszteli a tekintélyt. Ezért is fontos az, hogy bizalmi kapcsolatot alakítsunk ki a fiatalokkal – nem a tekintély rovására, hanem azért, hogy nevelni tudjuk őket. S ez a bizalmi kapcsolat úgy alakul ki, ha időt töltünk velük. Bármilyen sok feladatunk is lenne lelkipásztori szolgálatunkból fakadóan, időt kell töltenünk a fiatalokkal, hogy amikor életük fontos kérdéseiről lesz szó, meghallgassák tanácsunkat, mi több: kérjék ki véleményünket, és ne csupán a saját értelmük szerint döntsenek. Erőfeszítést igényel ez részünkről, de bizonyosan megéri befektetni a fiatalok jövőjébe ilyen módon.

Azért is fontos ennek a bizalmi kapcsolatnak a létrejötte, mert a mai fiataloknak is vannak bűneik. Olykor sokkal több és sokkal mélyebb bűneik, mint amire elsőre gondolnánk. És hova mennek velük? Ha van bizalmi kapcsolat, akkor remélhetőleg hozzánk jönnek. Ellenkező esetben valahol más hol keresnek megoldást. Ez a bizalmi kapcsolat teszi lehetővé, hogy a gyülekezetben otthon legyenek, ahogy mi is otthon éreztük magunkat a Nagyvárad-belvárosi gyülekezetben annakidején. Több időt töltöttünk az imaházban, mint más, idősebb gyülekezeti tagok. Zenéltünk, énekeltünk, imacsoportokat szerveztünk, a szabadidőn nagyrészt is ott töltöttük, mert a második otthonunknak éreztük a gyülekezetet. Nem mindig tetszett nekünk a vasárnap délutáni műsor, de a szívünk olyannyira oda nőtt a közösséghez, hogy eszünkbe se jutott elmenni más gyülekezetbe.

Nagyon fontos az is, hogy a szülők a helyükön legyenek, mert végső soron a családból indul ki a gyermeknevelés. Sajnos, ma már közösségeinkben egyre több a csonka család,

és olykor még a fiatal szülők is eltávolodnak gyermekeiktől. Szolgálnunk kell a családok felé tanítással, bátorítással, lelkipáztalálással. Az Úrban megújult családokra és rendszeres családi áhítatokra van szükség, mert a szülők közötti bizalmi kapcsolat elősegítheti a fiatalok és a gyülekezet között a bizalmi kapcsolatot. Végül hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy mennyire rombolóan hat a fiatalokra az, ha kritizáljuk a gyülekezetet, a szolgálattevőket, a lelkipásztorokat. A gyülekezet tagjai között levő rendezetlen kapcsolatok miatt a fiatalok bizalma könnyen megrendül a gyülekezetben és a vezetőiben, és ez komoly akadályt jelenthet a megtérésükben és a közösséghez való csatlakozásukban.

Tehát ha sikerül kapcsolódnunk a fiatalokhoz, és Isten kegyelméből bizalmi kapcsolatot kialakítunk velük, akkor megfelelő kommunikációra is szükség van ahhoz, hogy elmondjuk nekik azt, ami megmenti az életüket a kárhóztól, és megtartja őket az örökkévalóságra. A Példabeszédek könyve arra szólít fel, hogy „neveljük a gyermeket a neki megfelelő módon”. Ebben benne van a megfelelő kommunikáció is, amiről az 1Tim 5:1-ben ezt mondja Pál: „Idősebb férfit ne dorgálj meg, hanem intsd, mint apádat, a fiatalabbakat pedig mint öcsédet”. Másképp fogalmazva: szólj mindehhez a saját nyelven!

Isten segítsen bennünket kapcsolódni a fiatal generációhoz, bizalmi kapcsolatot kialakítani velük, és megfelelő módon közölni velük a megmentő üzenetet üdvösségükre és Isten dicsőségére!

Szabó László lp., főtítkárhelyettes

KÖNYVISMERTETÉS

„Üdvbizonyosság kételyek nélkül”

Lehet-e egy keresztyénnek üdvbizonyossága? Van-e valamilyen biztos alapja az üdvösségemnek, vagy bármikor elveszíthetem azt? Egyáltalán honnan tudhatom, hogy valóban keresztyén vagyok? Mit kezdjek az üdvösségemmel kapcsolatos kételyeimmel? Néhány súlyos kérdés a személyes üdvösséggel kapcsolatban, amelyekkel szinte minden hívő küszködik vagy vívódott élete során. Mivel nem kevesebbről van szó, mint örök sorsunkról, ezért az ilyen kérdésekre adott válaszok jelentőségteljesek.

A válaszkeresésben jelentős segítséget nyújthat John MacArthur könyve, amely tavaly, 2023-ban magyarul is megjelent az ITM kiadó gondozásában. Az *Üdvbizonyosság kételyek nélkül* c. kötetében a szerző kiegyensúlyozottan és a Szentírás tanítására alapozva vezet végig az olvasót az üdvbizonyossággal kapcsolatos nehéz kérdések útvesztőjén. Miközben egyszerre fenntartja és hangsúlyozza Isten megtartó kegyelmét és az ember személyes felelősségét, segíti az olvasót abban, hogy biblikus válaszokat találjon, és megalapozott üdvbizonyosságot nyerjen Krisztusban. >>>

>>> Ezt MacArthur három nagy lépésben teszi meg. Először is egyszerűen és világosan magyarázza az üdvösség bizonyosságát érintő igazsagszavakat, nem hagyva ki az intő és figyelmeztető jellegű igéket sem az elemzésből. Miután megalapozta a Krisztusban elnyert üdvösség bizonyosságát, a második részben őszinte önvizsgálatra hívja az olvasót azon bibliai kritériumok a mentén, amelyek alapján valaki megállapíthatja magáról, valóban Krisztus követője-e. A harmadik fejezetben a szerző gyakorlati tanácsokkal látja el olvasóját, hogy hogyan küzdje le a kételyeit, és erősítse meg üdvbizonyosságát.

A kötet, noha tartalmas és bőséges ismeretekkel szolgál, mégis rövid, mindössze 250 oldalas. Ezáltal is azt kívánja szolgálni, hogy tartalma minden keresztyén számára olvasható és követhető legyen, teológiai képzettségtől függetlenül. A tényt, hogy a könyv mindenki számára íródott, az is erősíti, hogy egy útmutatóval is ellátták, amely az olvasottak megbeszélését segíti. Így az egyéni olvasáson túl a kötet tanulmányként is használható csoportos foglalkozásokon és tanítványi kis-csoportokban egyaránt.

Az *Üdvbizonyosság kételyek nélkül* c. könyvet Fekete Csaba lelkipásztornál lehet beszerezni. Érdeklődni és rendelni a **0735 501 074-as** telefonszámon lehet.

Zsemlye Alfréd /p.

„Gondolatok, szavak, mondatok...”

címmel jelent meg Mucsi B. János újabb kötete 425 A5-ös formátumban nyomtatott oldalon, a Szűcs Family Kiadó gondozásában.

„A címet alkotó szavak közönségesnek ható, megszokott fogalmak,” írja Kiss Lehel a kötet ajánlásában. „Első hallásra minden fennkölséget, költőiséget nélkülöznek. Ám az isteni lényeg teremtető hatalmáról tesznek bizonyosságot, amely az embert létre hívta. S nemcsak, hogy létre hívta, hanem meg is osztotta vele a gondolkodás, a szóalkotás, a beszéd képességét. Aki ebbe a felismerésbe beleborzong, és úgy tud róla beszélni, hogy mások is beleborzonganak, az művész, költő. Aki hálás ezért a felismerésért, és úgy tud róla beszélni, hogy másokat is hálára ösztönöz, az hívő művész, hívő költő. Mucsi B. János is az. Megváltott emberhez méltóan vívódik a gondolatokkal, szavakkal, mondatokkal, a megveszekedett világgal, hogy végül alkalmról alkalomra megerősödjön identitástudatában, a világot legyőző hitében. Művészi szemlélődéseinek – sőt életformájának – párlata ez a könyv, amely a sorban immár a negyedik.”

„Mucsi B. János alapélménye a személyes Istennel való találkozás Jézus Krisztus golgotai áldozata révén, és az ebből fakadó folyamatos közösség, amely az emberi oldal gyarlóságai miatt változó intenzitású ugyan, de kétségkívül örök időkre szól. «Mindazt, amit megírtam» – vallja a Szerző – «valamilyen formában az Úr, az én Istenem irántam való türelméről szól. Olyan ember vagyok, aki az életének csúcspontjára lefelé vezető utat járja, de magam mellett akarom tudni Őt minden percben, minden lépésben. Ez írások mindegyike annak a ténynek a fényében (vagy árnyékában) jött létre, hogy Isten gondviselő és ítéletes jelenlétével mindent átitat a teremtett világban, az atyai szeretet áldásaival pedig kizárólag és különösképpen az Övéi szívét.» A verseknél egyenletes ritmus- és rímképleteket hiába keresnénk (habár ritmus is van, és rím is ott, ahol kell), és hiába várnánk, hogy szánkba rágják a bibliai alapigazságokat.

Érdekesebb az az írás is, amelyekben bibliai és mai történetek párhuzamosan futnak, de úgy, hogy közben ezer szállal kötődnek egymáshoz.

(...) Mucsi B. János írásai megkövetelik az olvasó erőfeszítését is, és így, az együttműködés eredményeképpen szülessen meg a há-

lát, az összetörettetést, az isteni bölcsességre való rácsodálkozást eredményező olvasói élmény. Mert nem csak ismeretet akar átadni, hanem esztétikai, sőt katarzis-élményt is nyújt(hat) – ami dolga is az irodalomnak. Szeretettel ajánlom hát ezen írásokat az olvasók figyelmébe, a Szerzőnek pedig kívánok még számos, Isten jelenlétében töltött, termékeny esztendő!” – zárul Kiss Lehel ajánlása.

A kötet kapható a Szűcs Family Kiadó vezetőjénél, id. Szűcs Tibornál, Nagyváradon, illetve a szerzőnél. (G. G.)

Boros Lajos látogatása és szolgálata Nagyváradon

2023. december 16-18 között Váradon szolgált Boros Lajos, a magyarországi baptisták börtönmissziójának vezetője, a gyomaendrői Élő Remény Baptista Gyülekezet szolgálattevője. Testvérünket misszióútján elkísérte Greskó Zsolt, aki szintén élő bizonytságot tett a gyülekezetben. Testvéreink mindketten nehéz múltból tértek meg, hosszú börtönbüntetésüket töltve. Boros Lajos „Rácsok mögött szabadon” c. könyvében őszintén beszél arról, hogyan tért meg a váci börtönben. Testvérünk szabadulása után, 2015-ben merítkezett be Tahitótfaluban, Steiner József lelkipásztor által. „A bűn mélységéről az a bűnös tud igazán beszélni, aki annyira mélyre süllyedt, mint jómagam is. Bár szerintem teljesen mindegy, hogy hány méteres vízbe fullad bele az ember...” – írja a szerző, aki valóban megjárta nemcsak a bűn, hanem a börtöncellák mélyét is. Sokadik büntetését töltötte, mikor az élete váratlan fordulatot vett. Nem került ki a rácsok mögül, sőt beismerő vallomása nyomán drasztikusan megemelték a büntetését, mégis szabad emberként élt tovább: szabadon attól, ami a bilincseknél is erősebben tartotta fogva. Könyvében is őszintén vall arról az útról, amely a kilátástalanságból egy reményteli jövő felé vezet.

December 16-án, szombaton, Nagyváradon közvetlen keretek között találkozott az érdeklődőkkel, majd másnap, vasárnap mindkét istentiszteleten ígét hirdetett. Hétfőn a nagyváradi börtönbe látogatott el a helyi börtönmisszió munkatársaival.

Vasárnap délelőtt a Zsolt 19:1-7 alapján hirdette Isten dicsőségét, amelyet az egek is hirdetnek.

„Olyan útra születünk, amely nem a menny felé visz. És ahogy kicsiben kezdődik a bűn rabsága, úgy kicsiben kezdődik az Isten drága jelenléte is, amikor egy-egy bizonyágtételt először meghallunk. Nagy kérdés az, hogy az ember meghallja-e, amikor az Isten beszél? Az én múltam sötétsége és az én kárhozatos utam veleje az a sok évtizedes börtön, amit a bűneimért kaptam. S az Istennek van humora, hogy ma a baptista egyház börtönmissziójának a vezetője vagyok. Néha őszintén imádkozok, hogy «börtönbe kerüljek», miközben mások azért imádkoznak, hogy onnan kikerüljenek. Az Istennek van

Boros Lajos Nagyváradon

hatalma az emberi életet megváltoztatni. Sokan a változást a környezetváltozástól remélik, de ez nem biztos, hogy megoldás. Így volt ez akkor is, amikor arról az életútról megtértem Istenhez, amelyen gyermekémeimről fogva jártam. Mindent hirdettem addig, csak az Isten di-

csőségét nem. Pedig az ige azt mondja, hogy Isten azért teremtette az embert, hogy hordozza az Ő képét, hogy képviselje Őt.”

„Isten pontosan tudja, mi fog történni velünk következő pillanatban. Így volt ez azon a reggelen is, amikor a szegedi Csillag-börtönből átkerültem váci fegyházba. Az a reggel ugyanolyan volt nekem, mint a többi: betöltöttem a cigarettáimat, és mentem le a varrodába. De az a nap volt az életem legmeghatározóbb napja. Amikor lementem, nem tudtam még, hogy aznap Istennel fogok találkozni a hit által. Ha Isten azt nézné, mi az ember múltja, akkor én ma nem állnék itt. De ő nem azt nézi, hogy honnan jövünk, hanem hogy hova akarunk menni.”

„Azon a délelőttön, amikor ott füstöltem én is a váci fegyház varrodájában, volt egy ember, aki nem szégyellte az Istent. Én nem szívesen beszélek a bűneimről, mert azok borzalmasak. De amikor ezekről beszélek, akkor beszélek arról is, aki engem kimentett ezekből. És ez nagyon fontos. Ez nem egy sztori a bűnről, hanem egy áldott történet Krisztusról, aki megmenti az embert. Mert őneki erre van hatalma. A börtön nem tesz jobbá egyetlen embert sem; szükséges rossz, nem nevel jobb embereket, de Isten ott is jelen van, és ott is a szeretetével van jelen. És ma sincsen másnak ereje, csak a Krisztusról szóló evangéliumnak. Ebben a sokfajta liberalizmussal teli keresztény világban – a sok élmény, ami éri az embereket, a fiatalokat – mintha azt mutatná, hogy a kereszt története erejét veszítette volna. De ez nem igaz! Ma is a keresztnek van csak ereje. Ma is annak a töviskoronás királynak van ereje, aki megszenvedett az én nyomorult életemért, és mindnyájunk életéért, hogy nekünk legyen örök életünk és bűnbocsánatunk. S bár sokan azt mondják a jeleket nézve, hogy csikorog a menny ajtaja, és szűkül a bejárat, de ma még lehet menni az Istenhez! És akkor ott állt velem szemben egy ember, és elkezdte nekem mondani a Krisztusról szóló evangéliumot. A történetnek azt a részét, hogy nekem Isten képes adni egy tiszta életet, és az Úr Jézus vére engem is meg tud mosni. Soha nem volt erre igényem egész életemben. De akkor azt mondtam magamban, hogy nekem ez kell.

És az Isten nem változik. Isten ma is a szíveket vizsgáló Isten.” (G. G.)

Szolgálat, amely Istenre mutat

A hogyan már az előző lapszámban is írtunk erről, 2024. februárjában sor került az EMABISZ választói konferenciára. Sok áldást tartogatott ez a nap: együtt adtunk hálát az elmúlt évekért, a lelkes vezetői csapatért, és együtt tekintettünk Istentől kapott reménységgel előre, a következő évekre, a már megválasztott új vezetőkkel, kérve Isten segítségét, hogy ő készítse el az utat, ő legyen az, aki előttük jár.

Dr. Steiner József testvér a konferencián arról is beszélt, hogy a hiteles keresztyén élet a tanítványok neveléséről szól. Ez nem csak a kijelölt vezetőkre vonatkozik, hanem mindenkire, aki már megbékélt Istennel, és kapcsolatban van vele. Akár egy lánc, ami sok szemből van összekapcsolva, kell legyenek embereink, akik előttünk jártak a hitben; akik mentoráltak, akik tanítottak; akikhez kapcsolódunk. Ugyanakkor, a hívő életünk során nekünk is olyan láncszemekké kell válnunk, akik tanítványokat nevelnek. Így kapcsolódunk össze, és építjük együtt Isten Királyságát.

A vezetők, jelen esetben az EMABISZ új vezetői ilyen formában is vállalták ezt a fajta szolgálatot, de nem szabad elfelejteni, hogy nekünk mind, akik Isten munkatársai vagyunk, sáfarkodnunk kell az ajándékainkkal, amelyeket ránk bízott – legyen szó fiatalokról, gyerekekről, idősekről vagy bármilyen szolgálatról. Krisztus testében mindenkinek szerepe és feladata van.

Legyünk jelen, és legyünk segítségükre a vezetőinknek ebben a munkában, még akkor is, ha nem látványos az a szolgálat, amit végzünk! Ne feledjük, hogy mind Isten munkatársai vagyunk, erre lettünk elhívva!

Szeretnénk egy kicsit jobban megismertetni az új vezetőséget, így az alábbiakban ők mesélnek magukról néhány mondatban. Bátorítunk minden olvasót arra, hogy kísérje imában a fiatalok közötti szolgálatot, hogy az valóban Isten dicsőségére történhessen!

A nevem **Budai Dániel**, Brassóban élünk Elízzel, feleséggel. Harmadik éve szolgálom itt, mint lelkipásztor. Szeretek sportolni, túrázni, kedvelem a jó társaságot, és mindezeket igyekszem összekapcsolni szabadidőmben. Az utóbbi időben különösképpen a szívemen van az ifjúsági szolgálat, de mindig is szerettem szolgálni a tini-ifi generáció felé. Fellanyoz minden ifjúsági rendezvény, amikor látom, hogy fiatalok szíve Jézusért dobban. Szüksége van a mai világnak, a gyülekezeteknek olyan fiatalokra, akik Jézus-hitüket természetesen élik meg az élet minden területén, lelki ajándékaikat használva. Erre törekszem én is, és örülök, hogy amikor szolgálom, eszköz lehetek Isten kezében.

A nevem **Bogya Áron**, hivatásom pedig az Isten és emberek felé való szolgálat. 21 éves vagyok, harmadéves teológus. Vágyom arra, hogy Isten felhasználjon az emberek megmentésében, mások segítésében. Akkor vagyok elememben, amikor szolgálhatok. Igehirdető vagyok. Ez az identitásom szerves része. Ha megfosztanának az ige szólásának lehetőségétől, úgy érezném magam, mint a hangját vesztett kanári, mint a partra vetett hal. Ott szolgálom, ahol szükséges. Több gyülekezetben is, ifiken, táborokban, az imaház falain kívül. Szolgálataim közé tartozik a prédikálás, imádkozás, zenélés, bizonyágtevés, fizikai munkák végzése. Vágyam az, hogy a gyülekezet fiataljairól elmondhassák: az ige szerint élnek. Bárcsak a jövőben a Bibliához való ragaszkodás és a Jézusról való hiteles bizonyágtevés jellemezne minket, hívő fiatalokat! Hiszem, hogy az EMABISZ eszköz lehet ennek kivitelezésében.

Kiss Ábel vagyok Szatmárnémetiből, jelenleg a harmadik évet töltöm egyetemistaként a kincses városban.

Immár második éve, hogy van lehetőségem szolgálni a kolozsvári Egyetemista Ifiben, ahol nagyon sok mindenre tanít Isten hétről-hétre, leginkább más fiatalok bizonyágtevése által.

Kimondva vagy kimondatlanul, de minden év elején az elhatározásaim között szerepel az, hogy Istent még jobban megismerjem a következő évben. Azért tartom ezt különösen fontosnak, mert Isten személyes ismerete nélkül az ember nem tudja Őt őszintén szeretni, szolgálni, valamint Neki tetszőn élni.

Ezért nagyon szükséges egy közösség minden fiatal életében, mert a hívő fiatalokkal való kapcsolat által növekedhetünk az Istennel való kapcsolatunkban, illetve az Ő megismerésében is. Célom az, hogy lehessen ebben én is egy eszköz ott, ahova az Úr helyezni fog.

Sápi Márk vagyok Nagyváradról. Hivatásom szerint marketinges vagyok, elhívásom pedig a fiatalokkal való munka. Hét éve szolgálom a Váradifiben mint ifivezető, ahol igyekszem egy olyan teret biztosítani az ide érkező fiatal iskolások és egyetemisták számára, ahol megismerhetik Istent és otthonra találnak. Ebben sokat segítettek a mentora-

im, a szolgálótársaim, a kiscsoportom és a munkában szerzett tapasztalataim is.

Akkor érzem, hogy igazán élek, és hogy van értelme az életemnek, amikor Isten használni tud, és elhív olyan helyzetekbe, amik az Ő dicsőségét szolgálják.

Nagy megtiszteltetés számomra ez a szolgálat, viszont tisztában vagyok azzal, hogy ez egy kiváltságos lehetőség, amit nem akarok félvállról venni. A fiatal keresztyének most hatalmas változáson mennek keresztül, ami új problémákat vet fel, és kreatív megoldásokat igényel. Az elmúlt években ezeket kerestem és próbáltam megvalósítani.

Remélem, hogy az új szolgálattal járó lehetőségeket bölcsen fogom tudni felhasználni, hogy azzal Istent dicsőítsem, és szolgáljam a fiatalokat.

Sütő Johanna vagyok Krasznáról, jelenleg Kolozsváron élek. Főleg az emberek miatt döntöttem úgy, hogy itt keresek munkát az egyetem befejezése után. Itt vannak a barátaim és az Egyetemista ifi. Két évig voltam az Egyetemista ifiben ifivezető, jelenleg leginkább a szociális média területén dolgozok. Szeretem az ifiben, hogy egy oázis a városban. Erdély minden részéről vagyunk, különböző háttérrel érkezünk, mégis közös bennünk, hogy keressük az Istent. A fiatalokkal való szolgálat számomra nem feltétlenül csak engedelmesség kérdése. Egy meghívás Istentől a Vele való kapcsolatra. Vacsorai meghívó a megterített asztalhoz. Itt önmagam lehetek, jöhetek az új ötleteimmel, a hangos nevetéssel, megismerhetek új embereket, bátoríthatok és szerezhetek. Ezért dobbant rá a szívem az EMABISZ-ban való szolgálatra is.

Végül pedig, de nem utolsó sorban, szeretnék egy könyvet ajánlani mindenkinek, aki vágyik arra, hogy az élete, szolgálata Istenre mutasson, de sokszor mégis ön-maga körül keresi a válaszokat, az elismerést és a sikert.

Timothy Keller
Az
önmagunkról való
megfélekedés
szabadsága

HARMAT – KOINÓNIA

Timothy Keller: Az önmagunkról való megfélekedés szabadsága

Lehet, hogy sokszor felmerültek már bennünk olyan gondolatok, amikor a szolgálatról volt szó, akár látványos, akár háttérszolgálat legyen, hogy vajon mit fognak mások gondolni rólunk? Mi van, ha nem úgy sikerül, ahogy elterveztük? Mi van ha szégyent hozunk magunkra vagy a gyülekezetre? Hiszen biztos vannak mások, akik sokkal alkalmasabbak ezekre. Miért éppen mi végezzük? Ezek azok a kérdések, amelyek sok embert megállítottak már abban, hogy hiteles tanítványok legyenek. Hiszen ezek a kérdések mind önmagunkról és a helytelen alázatoskodásunkról szólnak, nem Istenre mutatnak sem a kegyelemre.

Ez elveszi minden energiánkat, és nem marad idő a valós, sorsdöntő harcokat megvívni magunkért, egymásért, a szolgálatért.

Van egy kis könyvecske, mindössze 50 oldal, amely arról a szabadságról beszél, amelyben megfélekedve önmagunkról igazán Isten munkatársai lehetünk: Timothy Keller: *Az önmagunkról való megfélekedés szabadsága*.

Timothy Keller ebben a rövidke könyvében arra a szabadság felé vezető útra hívja olvasóit, amelyen nem kell aggódnunk amiatt, hogy mit gondolnak rólunk mások, és az önmagunkkal kapcsolatos valamennyi bizonytalanságot is elengedhetjük. Kudarcaink, konfliktusaink háttérben gyakran a helytelen énképünk áll. A szerző felteszi a kérdést: vajon létezik-e olyan ideális állapot, amikor egónk sem túl sokra, sem túl kevésre nem tartja önmagát, hanem egyszerűen csak működik?

Arra hívja fel a figyelmünket Tim Keller, hogy csak akkor találhatunk rá az igazi szabadságra és örömeire, ha Jézuson keresztül nézünk önmagunkra. Ha ez megtörténik, akkor megértjük igazán, hogy milyen az evangéliumi értelemben vett alázatos ember, akinek nincs ideje magára gondolni, mert az Isten dolgaival van elfoglalva. Pál apostol is ezt ajánlja az első korintusi levél 3. részében. A könyv is ezt a szakaszt veszi alapul.

„Mi történik az emberi szívben, ha Isten kegyelme radikálisan átfőmálja? Milyennek kellene lennie a szívünknek, ha Krisztusban bízunk? Nem csupán az erkölcsös és erényes viselkedésre gondolok, hiszen erkölcsös és erényes cselekedeteket akkor is véghezvihetünk, ha a szívünk félelemmel, büszkeséggel vagy hatalomvágygyal van tele. Olyan szívekről beszélek, amelyeket gyökeresen megváltoztatott Isten kegyelme, és arról, hogy ez mit is jelent a mindennapokban.”

Az oldalakat összeállította **Trinfa Johanna**, Kolozsvár

Megújulás a házasságban

Biharszentjánoson a házasság hetét február 10-én, szombaton indítottuk egy áldott alkalommal, ahol a biharpüspöki körzet gyülekezeteiből gyűltünk össze tizenhét házaspárral. Bálint Pál lelkipásztor és felesége, Ibolya vezettek végig bennünket a házasság három szakaszán, és azok kisebb-nagyobb kihívásain, amelyek igazi lehetőségek lehetnek a megújulásra. Lehetőségünk volt beszélgetni, kérdezni, gondolkodni együtt. Papp Dezső, helybeli lelkipásztor biztatott minket, hogy mondjuk el társunknak, hogy miben is kell nekünk személyesen megújulni. „A hármas fonál nem szakad el egyhamar” – hangzott el többször is. Legyen mindig szoros a kapcsolatunk Istennel, és akkor a társunkkal való kapcsolat is erősödik, újul! Egy kis szeretetvendégség keretén belül még sokáig beszélgettünk az alkalom végén. Áldott órákat töltöttünk el együtt.

Tóth Sára, Biharszentjános

■ † **Nagy Lajos** testvértől vettünk búcsút Kolozsváron a házsongárdi temetőben 2023. december 29-én, aki életének 87-ik évében, karácsony másodnapján hallotta meg a mennyei Atya hazahívó szavát, megnyugodva földi szenvedéseitől. A gyászoló család és a népes végtisztességet tevő gyülekezet előtt Isten vigasztaló ígétét az Ám 4:12 alapján Bodor Sándor, nyugalmazott lelkipásztor, elköltözött testvérünk egykori barátja és missziós munkatársa hirdette. A nekrológot Oláh Lajos, ügyintéző lelkipásztor ismertette, a kémeri gyülekezet köszöntését és vigasztalását Pardi Félix, kémeri lelkipásztor adta át. A sírnál a feltámadás ígétét Nagy István, az elköltözött unokaöccse szolta a Fil 3:20 alapján. A viszontlátás reményében búcsúunk. Emlékét szívünkben őrizzük. *(A gyászoló család)*

Rázendül-e a szíved?

*Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!
Harsan a szó, s felujjong rá szívünk.
Széles mezőkön tavasz fénye árad.
Újult lélekkel így ünnepelünk.*

*Friss szelek fújnak. Elsodornak bátran
üdvösnek vélt, számító tetteket.
Csak hitben lehet igaznak maradni
béklyóvá kövült ritmusok helyett!*

*Reánk az Isten karja vár, kitárva,
a keresztről. Sugárzó kegyelem,
áldozat, amely nem marad halálba
roskadó kín, de győzelmet terem.*

*Világnagy hír ez! Rázendül-e szíved?
Készít-e, hogy a múlt kötéseit
mind veszni hagyj, s próbálj szenvedések
útján is járj, ha Krisztus megszólít?*

*Hogy semmi, semmi meg ne tántorítson,
míg megismered azt a szent erőt,
amely vezet a tövisverte úton
feltámadt életben meglátni őt.*

Bácsi Sándor

Keletre vagy nyugatra – a feltámadott Úrral

Mennyi szenvedés van a világban, háborúk idején mérhetetlenül sok! Az ember híreket olvasva-hallgatva valamennyit felfog ezekből, de nagyon keveset. Ha egy családtagunkat éri ilyenféle szerencsétlenség, az nyomot hagy bennünk, életünk végéig maradandót. A művészeti alkotások is sokat segíthetnek, hogy a nagy folyamatokban mélyebben értsük magát az embert.

Ezzel kapcsolatosan hivatkoznék Mark Sullivan kortárs amerikai íróra, oknyomozó újságíróra. A *The Last Green Valley* c. könyve 2021 májusában jelent meg az ukrainai németek visszatelepítéséről. A cselekmény fő vonala a Martel család kálváriája a transznisztriai Friedenstal településtől az USA Montana államáig. A cím nyersfordítása valahogy így hangzik: „Az utolsó zöld völgy”. A borzalmas út során a két kisfiú, Waldemar és Wilhelm sokszor felteszi a kérdést: „Odaértünk, ez már az a hely?”, ugyanis az anyuka, Adeline bátorításként arról a gyönyörű völgyről mesél nekik, ahova egyszer majd megérkeznek.

A Martel család felmenői több mint száz éve szorgalmasan munkáltak a termékeny ukrán földeket. '43 őszén a német katonai hatóság a szovjet front közeledése miatt elkezdte a német származásúak visszatelepítését a Birodalomba. '44 március végén, nyolcvan évvel ezelőtt, ló vontatta ekhós szekerek hosszú konvoja indult el katonai felügyelettel nyugati irányba. Moldován át hazai tájakra értek, az Ojtuzi-szoros, Kézdi- és Marosvásárhely, majd Kolozsvár említése az olvasást még izgalmasabbá teszi. Váradon káosz fogadta őket, a nagyállomás előtti téren táboroztak, és mert az utak zsúfoltak voltak, a szekereket-lovakat hátra kellett hagyniuk, és vonat vitte őket tovább Budapest felé.

A végső állomásuk egy lengyelországi kisvárosban, Lodzban volt, ahol tiszta ruhát, finom ételeket kaptak, meg ünnepélyes szónoklatot, amelyből kiderült, hogy ők a legutolsó szakasz a Nagy Vonulásból (*The Long Track*), a több mint százezer hazatelepített, Fekete-tenger-melléki német közösségből. A háborús valóság hétköznapijai már szürkébbek, majd egészen sanyarúak lettek. A karantén lejárta után, június végén másik városba, Wielunba kerültek. Lakásnak elhurcolt lengyel zsidók házait kapták, az ellátás fejében Emil Martel mindenféle munkát elvállalt, és keményen dolgozott.

A telet nyomorúságosan vészelték át, betegségekkel, éhezéssel-fázással. Emil terveket szőtt, hogy nem várja meg a „felszabadító” szovjet katonák érkezését, hanem családjával valahogyan átszökik a Szövetséges csapatok oldalára, nyugatra. '45. március 10-én történetük drámai fordulatot vett. Három kicsi szekérbe rakták minden va-

gyonukat, és indulásra készen álltak, hogy gyalog vágjanak a Berlin felé vezető, százvalahány km-es útnak. De két fegyveres rendőr „Megállj!”-t parancsolt, és a családfőt más irányba kényszerítette: sok más idetelepítettrel együtt közmunkára. „Most még csak helyben” – mordulnak rá –, „aztán a Szovjeteknél, meglehet, majd Szibériában is”. „Emil, Emil, mit csináljunk most?” – kiáltotta utánuk kétségbeesetten felesége. „Menj nyugat felé, Adeline! Menj, amilyen messze csak tudsz, ígérem, majd megkereslek!” – kiáltott vissza elkeseredetten a férj.

Egyszer a szerkesztőségben Megyesi bácsit 1944-ről kérdeztük, arról, hogy miként élte meg a székely fiúk menekítését a közeledő front elől. A történetből feledhetetlen az a mondat, amivel az anyukája búcsúztatta: „Fiam, amerre a nap lenyugszik, mindig csak abba az irányba menj!”.

Különös egybeesés, hogy Szilágyi nagyapámnak ugyan-csak '44 márciusában kellett elindulnia. A Margitta-közi Vedresábrányba vitték kiképzésre, majd négy hét után ki a frontra – mind kelet felé. Martelék, meg a néhai Megyesi József is mind szép öreg kort értek meg. A nagyapa sohasem tért haza, 38 évesen odamaradt a háborúban.

Illusztráció a Mustármag archívumából

A régi Mustármag egy húsvéti vezércikkében a két emmausi tanítványról írtunk. Napnyugat irányába haladtak, és bár esteledett, a sugarak még annyira tűztek, hogy nem ismerték meg a feltámadott és velük együtt járó Úr Jézust. Frappáns magyarázat, mondta erre William Barclay, a híres skót bibliaudós. És a helyzetből fakadó tanulságot ilyenképpen hangsúlyozta: „A keresztyén olyan valaki, aki inkább a napkelte felé tart, mintsem napnyugatnak. A hívő ember ma is előre megy, nem az aláhulló éjszakába, hanem egy hajnal felé, amely virrad.”

Szilágyi László, Cleveland

PÉLDA-KÉPEK (II.)

A jó pásztor

Képes levelezőlap. Egyetlen példány van belőle az Egész világon. Nem papírból készült: nyírfakéregre rajzolta az Úr Jézust, mint jó pásztert a feladó, Király Sándor. Szorgalmáért küldte az egyik gyermeknek ezt a képet a „tanítóbácsi” – Oroszországból. Előző levelében megígérte, hogy emléklapot küld jutalmul annak a három vasárnapi iskolai tanulónak, aki a legszorgalmasabban jár az imaházba és a legtöbb (ige)verset megtanulja. Mint sok-sok férfit abban az időben, Király Sándort is frontszolgálatra hívták be a második világháború kitörésekor. Ott kellett hagynia a szalárdi gyülekezetet és kicsiny nyáját, a hően szeretett gyermekeket, akiket vasárnapi iskolai főtanítóként hétről-hétre tanított a Bibliából, és nevelt a lelki életre.

Bizonyára fájdalmas volt az elszakadás. Otthonától messzire került. Körülötte golyók záporoztak, aknák robbantak, aratott a halál – de szívét nem uralta le a kétségbeesés, a tehetetlenség érzése. A többszáz kilométeres távolság ellenére – szinte hihetetlen! – felügyelte és gondozta a vasárnapi iskolásokat: amikor csak tehetett, levelet írt nekik; a gyermekek pedig közös levélben válaszoltak, beszámoltak személyes és a vasárnapi iskolában zajló életükről, aztán mindannyian aláírták. Az 1943. június 27-én kelt levelét teljes egészében közli Kelemen Sándor Tomi, aki a nyírfakéreg képeslapra is rábukkant („Rejtett dolgokat szólok a régi időből”, 86-87 old.):

„Most ismét mindegyikötöknek válaszolok, mert a Lélek azt súgja nekem, hogy még innen is gondom legyen rátok. Hisz mindegyikötököt úgy szeretlek, és kedves emlék, szoros kapocs: a Krisztus vére fűz hozzátok, és lélekben mindig veletek vagyok.” A folytatásban több mint húsz gyermeknek ír névre szóló, személyes üzenetet. Amikor a neki küldött levelek aláírói közül hiányzott egyik-másik gyermek neve, Király Sándor a következő levelében már arról is érdeklődött, hogy mi történt velük, miért hiányoztak a vasárnapi iskoláról? Komolyan számon kérte, hogy hol vannak azok a gyermekek, akiknek szinte sohasem látja a nevét a levelek aláírói között. „Ő értök külön is imádkozok!” – írta.

A levelek nagy része az idők során elkallódott megsemmisült. Csak az Úr tudja azt is, hol, melyik ország földjében nyugszanak Király Sándor csontjai. Néhány napnyi szabadságot követően visszatért a frontra, és soha többé nem került haza. Egy darabig még szorgalmasan írta a leveleit, aztán abbamaradt az is.

Egy tenyérnyi nyírfakéreg – jelentéktelennek tűnő apróság, de missziótörténetünk drága kincse: kézzel-

Király Sándor fakéreg-rajza

fogható, hatalmas üzenete a hivatástudatnak, az örömteljes szolgálatnak, a sírig tartó hűségnek. Király Sándor a nyomorúság idején, a felfordult világ ágyúdörejével teli rettegései közepette tintaceruzát vett elő, és egy nyírfáról szakított kéregre könnyes szemmel – másként nem tudom elképzelni – rajzolni kezdte az Úr Jézust, amint báránykáját a vállán hordozza. Bárcsak tudnánk mi is úgy végezni a ránk bízott szolgálatot, ahogyan elődeink közül sokan tették! Nem fanyalogva és kényszeredetten, nem hivatkozva a körülmények ellehetetlenítő erejére, hanem örömmel és kitartással. Bárcsak utánunk is maradna legalább egy tenyérnyi nyírfakéreg!

Kiss Lehel lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605